

Паёми Писҳо (иди пок)
Патриархи Маскав ва саросари Россия КИРИЛЛ
ба саркашишҳо, кашишҳо, ёварони кашишҳо, роҳибон
ва ҳамаи фарзандони содиқи Калисои Православию Русин

Саркашишҳои акдас,
кашишҳо ва ёварони кашишҳои мӯхтарам, роҳибон ва роҳибағони шариф,
бародарон ва хоҳарони азиз!

МАСЕҲ ЭҲЁ ШУД!

Бо ин табрикотии тасдиқкунандаи зиндагӣ, ҳамаи шуморо бо иди бузург ва наҷотбахши Писҳо самимона табрик мегӯям. Дар ин рӯзи муқаррар ва муқаддас мо саршор аз шодии маънавӣ ва сипоси фаровон аз Худованд ҳастем, чунон қудрат ва умқи муҳаббати Офаридгор ба инсонро баръало эҳсос мекунем, ки годе ба саҳтӣ метавон калимоти дигаре барои баёни эҳсосоти худ пайдо кард, ба ҷуз касоне, ки бо онҳо занони мушқбар назди пайравон шитофтанд, то ба онҳо хабар диҳанд, ки Худовандро дидаанд.

Факат метавон тасаввур кард, ки чӣ қадар барои шогирдони Наҷотдиҳанда бовар қардан ба воқеияти Эҳё, ки ба вукӯъ пайваст, душвор буд. Гузашта аз ин, ҳамин як кам пеш онҳо бо чашмони худ диданд, ки чӣ туна Муаллими маҳбуби худро шиканча мекунанд ва ба салиб мекашанд. Хотираҳо ҳанӯз тоза ҳастанд, ки чӣ тавр Ҷасади мурда ва бечони Ёро дар тобут гузоштанд ва гори сардро бо санги вазнин мӯҳр қарданд. Ва акнун андӯх ҷои худро ба тасдиқи имон ва пирӯзии зиндагӣ медиҳад ва ашки гам ба ашки шодӣ мубаддал мешавад.

Таҷрибаи аз сар гузаронидаи иртиботи воқеӣ бо Масеҳи эҳёшуда ва шодии бепоёни Писҳо илҳомбахши пайравоне шуд, ки барои мавъизаи омурзиши гуноҳон ва наҷоте, ки мо аз тариқи Худованд Исои аз қабр бархоста дарёфт карда будем ба ақсои нуқоти ҷаҳон рафтанд. Пайравон бидуни таре аз мусибат ва озору азияти бераҳмона, таҳаммули мусибатҳо ва ҳодисаҳои ногувор, пайваста ва часуруна дар бораи Масеҳ - Фотеҳи марг шаҳодат медоданд.

Ва инак аллақай ду ҳазорсола Калисо бо ин Паёми эҳё зиндагӣ мекунад ва талош мекунад то ҳар фардиро, ки ба ҷаҳон меояд, ба он ҳамроҳ кунад (Юҳанно 1:9). Дар партави иди Писҳо, ҳама чиз воқеан ба таври дигар дида мешавад: таре ва ҳисси ноумедӣ, ки дар асари гаму андӯх ва нороҳатиҳои дунявӣ ба вучуд омадааст, нобуд мешавад. Ва ҳатто шароити душвори замони ошуфтаи кунунӣ дар чашмандози абадияте, ки ба мо ато шудааст, вузӯҳи шуми худро аз даст медиҳад.

Барои шаҳодат додан дар бораи Наҷотдиҳандаи эҳёшуда, усулан лозим нест монанди пайравоне, ки паёми Писҳоро дар саросари ҷаҳон паҳн мекарданд, ба ҷойи дуре биравед. Дар атрофи мо одамони зиёде ҳастанд, ки ба намунаи зиндаи имони масеҳӣ ниёз до ранд, ки аз тариқи муҳаббат амал мекунанд (Бал. 5:6). Худо аз мо корнамоиҳои ғайри қобили таҳаммул намехоҳад. Ё танҳо аз мо мехоҳад, ки ба ҳамдигар муҳаббат кунем, ба ёд дошта бошем, ки аз ин тариқ мо низ ба Ё муҳаббат нишон медиҳем. Лабханди муҳаббатомез, тавачҷӯх ва ҳассосият ба касоне, ки дар наздиқӣ ҳастанд, суҳанони оромибахш ва ҳимоят, ки

ба мавқеъ гуфта мешаванд, метавонанд баъзе вақт ба муҳимтарин чизҳое табдил шаванд, ки мо фурсати анҷоми онҳоро ба хотири Масеҳи эҳёшуда дорем.

Ва имрӯз, ки ҷаҳон бо даргириҳо ва тазодҳо аз ҳам пошидааст ва нафрат, тарсу адоват дар дили бисёре аз мардум нишастааст, махсусан муҳим аст, ки даъвати масеҳии худро фаромӯш накунед ва муҳаббати воқеиро ба наздикони худ нишон диҳед, ки танҳо он захмҳои бархоста аз бадӣ ва ботилро шифо мебахшад. Мо набояд таслими васвасаи душмани наели башар шавем, ки мекӯшад ягонагии мубораки байни масеҳиёни насрониро аз байн бибарад. Ман аз самими қалб ба Фотеҳи марг, Исои Худованд дуо мекунам ва аз шумо низ хоҳиш мекунам, ки шадидтарни дуоҳоро ба сӯи Ё баланд кунед, то бар ҳама воситаҳо ғалаба кунед, сулҳи пойдор пирӯз шавад ва захмҳои тафриқаҳо ба лутфи илоҳӣ шифо ёбанд.

Ҳамаро бо иди Писҳо табрик гуфта, баракати Масеҳи эҳёшударо ба шумо мехонам ва барои шумо азизон, шодии равшани Писҳоро таманно мекунам, ки моро дар имон, умед ва муҳаббат қавӣ мегардонад. Худо кунед, ки ин нур ҳаргиз дар дилҳои хомӯш нашавад ва ҳамеша дар ҷаҳон бидурахшад (Матто 5:14). Ва мо, ки ба таври хастагинопазир ба василаи каломи Худо - хондани Инҷил ва баҳрамандӣ аз файзи илоҳӣ аз тариқи иштирок дар маросими муқаддаси Калисо такдис шуда будем, пайваста дар маърифати Худованд афзоиш ёфтем ва дар иҷрои аҳкоми Ё қавӣ мешудем, ба тавре ки мардум бо дидани нури аъмоли неки мо, Падари Осмонии моро тадлил карданд (Матто 5 16) ва ҳамроҳи мо хурсандона шаҳодат доданд, ки

МАСЕҲ ВОҚЕАН ЭҲЁ ШУД!

ПАТРИАРХИ МОСКВА ВА САРОСАРИ РОССИЯ

*Писҳои Масеҳ,
Соли 2022*